

Sygn. akt XIV K 830/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku w XIV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Blicharska

Protokolant: Monika Skóra

Przy udziale Prokuratora: J. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12 sierpnia 2015r., 21 października 2015r., 27 listopada 2015r., 28 grudnia 2015r. oraz 13 stycznia 2016r. sprawy:

D. G.

s. R. i E. zd. R.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 stycznia 2014 r. w S., w celu uzyskania dla siebie kredytu, a tym samym korzyści majątkowej, przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) w S., które to oświadczenie było nieprawdziwe, a dotyczyło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, w wyniku czego wprowadził w błąd upoważnionego przedstawiciela banku (...) S.A. z siedzibą we W. co do możliwości i zamiaru spłaty w/w kredytu i uzyskał kredyt o łącznej wartości 6 172,34 zł, na zakup sprzętu RTV, czym działał na szkodę banku (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 grudnia 2009r. sygn. akt II K 590/09 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, obejmującą karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i po odbyciu tej kary w części w okresie od 28 lutego 2010r. do 19 września 2011r.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **D. G.** w ramach zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w 28 stycznia 2014 r. w S. przy ul. (...) w sklepie (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank SA we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 172,34 zł, w ten sposób, że w celu uzyskania dla siebie kredytu w wymienionej kwocie złożył nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tego kredytu, zgodnie z którym był zatrudniony w (...) w S. na czas określony i osiągał miesięczne dochody w kwocie 2100 zł netto, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony, a następnie zawarł umowę o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) na kwotę 6172,34 zł na zakup towarów w postaci notebooka, zestawu kina domowego wraz z przewodem i gwarancją, wprowadzając w błąd upoważnionego przedstawiciela (...) Bank SA we W. co do swego zatrudnienia oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) Bank SA we W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwa podobne prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 20. Października 2008r. w sprawie II K 476/08 r. za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętym następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 grudnia 2009 r., sygn. akt II K 590/08 i po odbyciu orzeczonej tym wyrokiem kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w okresie od 28 lutego 2010r. do 19 września 2011r., kwalifikując ten czyn jako występki z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazuje go na karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt. I wyroku kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 25 listopada 2014 roku godz. 07:15 do 25 listopada 2014r. godz. 09:00, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności z zaokrągleniem do pełnego dnia;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego D. G. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank SA we W. kwoty 6 172,34 (sześć tysięcy sto siedemdziesiąt dwa złote 34/100) złotych;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca pokrzywdzonemu (...) Bank SA we W. dowód rzeczowy w postaci umowy o kredyt nr (...), opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 65 akt pod poz. 1;

V. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy, 24/100) złotych z podatkiem od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego D. G. z urzędu.

Sygn. akt XIV K 830/14

UZASADNIENIE

D. G. został oskarżony o to, że w dniu 28 stycznia 2014 r. w S., w celu uzyskania dla siebie kredytu, a tym samym korzyści majątkowej, przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) w S., które to oświadczenie było nieprawdziwe, a dotyczyło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, w wyniku czego wprowadził w błąd upoważnionego przedstawiciela banku (...) S.A. z siedzibą we W. co do możliwości i zamiaru spłaty w/w kredytu i uzyskał kredyt o łącznej wartości 6 172,34 zł, na zakup sprzętu RTV, czym działał na szkodę banku (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 grudnia 2009r. sygn. akt II K 590/09 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, obejmującą karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 286 § 1 kk i po odbyciu tej kary w części w okresie od 28 lutego 2010r. do 19 września 2011r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 28 stycznia 2014 roku D. G. udał się do sklepu (...) w S., gdzie zawarł z osobą upoważnioną do działania w imieniu (...) Bank S.A. we W. umowę o kredyt na zakup towarów i usług nr (...). Kredyt został udzielony na zakup notebooka o wartości 2 499 zł, kina o wartości 1 999 zł, gwarancji o wartości 1 189 zł i przewodu o wartości 23,94 zł. Łączna kwota kredytu wyniosła 6 172,34 zł. Przy zawarciu umowy D. G. złożył pisemne oświadczenie, że osiąga miesięczne dochody w wysokości 2 100 zł netto z tytułu umowy o pracę w firmie (...) w S. na czas określony w charakterze pracownika fizycznego. Spłata kredytu miała nastąpić w 36 miesięcznych ratach po 222,70 zł płatnych do dnia 28-go każdego miesiąca.

D. G. nigdy nie był zatrudniony w firmie (...) w S.. Nie był również zgłoszony do ubezpieczenia społecznego przez inny podmiot.

Z tytułu umowy kredytu D. G. nie wpłacił żadnej raty.

Oskarżony D. G. jest 37 – letnim mężczyzną. Obecnie jest w separacji z żoną, na utrzymaniu posiada dwoje dzieci. Jest osobą bezrobotną. Nie był leczony psychiatrycznie i odwykowo. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z 20.10.2008r. w sprawie II K 476/08za czyn z art.. 286 §1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art.. 11 § 2 k.k. w zw. z art.. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętym następnie

wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego wS.z 17.12.2009r. sygn, akt II K 590/08, na mocy którego wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Karę tę oskarżony odbył w okresie 28.02.2010r.-19.09.2011r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

zeznań świadków: D. P. (k. 186), T. T. (k. 112-113, 217v), umowy kredytu na zakup towarów i usług nr (...) z dnia 28.01.2014r. (k. 37a), pisma z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o/S. z dnia 20.08.2014r. (k. 85), opinii biegłego, k. 94-111, zaświadczenia z dnia 15.04.2015r. (k. 159), odpisu wyroku w sprawie II K 590/08 z dnia 17.09.2009 (k.173-174), pisma z dnia 04.12.2015r. (k. 225), karty karnej (k. 170-170v)

Oskarżony D. G. na etapie postępowania przygotowawczego częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, okoliczności zdarzenia, jak i jego przebieg nie budzą wątpliwości. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom tj. D. P. i T. T.. Świadek D. P., zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. administracyjno-kadrowych w (...) sp. j. w S., zeznała, że nie zna oskarżonego, a oskarżony nigdy w zatrudniającej ją spółce nie pracował. Świadek podała, że pracuje w firmie (...) około 20 lat, a informację o tym, że oskarżony nie był zatrudniony we wskazanej firmie, zweryfikowała na podstawie dokumentów kadrowych. Z kolei świadek T. T., pracownik (...) Bank S.A. w W., potwierdził, że oskarżony zawarł z bankiem umowę o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) i z tytułu wskazanej umowy oskarżony nie uiścił żadnej raty. Świadek podał również, że przy zawieraniu umowy oskarżony złożył oświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...). Oceniając wiarygodność wskazanych świadków Sąd miał na uwadze to, że są to osoby zupełnie obce dla oskarżonego, toteż nie mają żadnego interesu w tym, by podawać nieprawdę. Ponadto zeznania wskazanych świadków korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zebranym w sprawie. Zeznania świadka D. P. są zbieżne z treścią pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział S., z którego wynika, że od dnia 08 maja 2013r. oskarżony nie był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia. Z kolei zeznania T. T. korespondują z treścią umowy kredytu nr (...), jaką oskarżony zawarł w dniu 28 stycznia 2014r. z (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. Z powyższej umowy jednoznacznie wynika, że oskarżony przed upoważnionym pracownikiem (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oświadczył, iż posiada zatrudnienie na czas określony w spółce (...) w S. oraz, że z tytułu zatrudnienia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2100 złotych. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że zeznania świadków zasługują w całości na wiarę jako spójne, logiczne, konsekwentne i zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym.

W następnej kolejności Sąd uznał, że sporządzona w toku postępowania przygotowawczego opinia biegłego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego może stanowić podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Biegły dokonując porównania materiału dowodowego z wzorami pism tekstowych i podpisami oskarżonego jednoznacznie stwierdził, że podpis widniejący w umowie na zakup towarów i usług nr (...) zawartej pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą we W., a D. G., został własnoręcznie nakreślony przez oskarżonego. Opinia zdaniem Sądu jest rzetelna, sporządzona przez osobę kompetentną, posiadającą odpowiednią wiedzę specjalistyczną. Brak jest zatem podstaw do kwestionowania wniosków zawartych w opinii.

Pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i ujawniony na rozprawie w dniu 13 stycznia 2016r. Sąd uznał za w pełni wiarygodny i miarodajny dowodowo

Świadek A. G. odmówiła składania zeznań jako osoba najbliższa dla oskarżonego.

Reasumując Sąd uznał, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynu polegającego na tym, że : 28 stycznia 2014 r. w S. przy ul. (...) w sklepie (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank SA we W. do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 172,34 zł, w ten sposób, że w celu uzyskania dla siebie kredytu w wymienionej kwocie złożył nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tego kredytu, zgodnie z którym był zatrudniony w (...) w S. na czas określony i osiągał miesięczne dochody w kwocie 2100 zł netto, podczas gdy w rzeczywistości nie był tam zatrudniony, a następnie zawarł umowę o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) na kwotę 6172,34 zł na zakup towarów w postaci notebooka, zestawu kina domowego wraz z przewodem i gwarancją, wprowadzając w błąd upoważnionego przedstawiciela (...) Bank SA we W. co do swego zatrudnienia oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) Bank SA we W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwa podobne prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 20. Października 2008r. w sprawie II K 476/08 r. za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętym następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 grudnia 2009 r., sygn. akt II K 590/08 i po odbyciu orzeczonej tym wyrokiem kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w okresie od 28 lutego 2010r. do 19 września 2011r

Zgodnie z art. 286 § 1 kk kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Należy mieć przy tym na uwadze, że przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć użyć takiego właśnie sposobu działania, na przykład wprowadzenia w błąd co do możliwości zapłaty za towar pobrany na przedłużony termin płatności, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia przy realizowaniu każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa. Zatem przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Ponadto należy wskazać, że przestępstwo oszustwa popełnione zostaje w chwili dokonania niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, przy czym rozporządzenie to, musi być podjęte w następstwie wprowadzenia w błąd przez sprawcę i musi mieć na celu osiągnięcie przez niego korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego może polegać na złożeniu nieprawdziwego oświadczenia co do możliwości finansowych - podanie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu, wysokości osiąganych dochodów i deklarowanej wpłaty na konto (por. wyrok Sądu Najwyższego z 13.01.2010r. o sygn. II KK 150/09, Biul.PK 2010/2/6-9, postanowienie Sądu Najwyższego z 4.01.2011r. o sygn. III KK 181/10, OSNKW 2011/3/27).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że czyn oskarżonego wypełnił znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Oskarżony składając nieprawdziwe oświadczenie o swoim zatrudnieniu wprowadził w błąd upoważnioną przez Bank osobę co do swojej sytuacji finansowej i możliwości spłacenia kredytu. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie oskarżony w chwili zawarcia umowy nie był nigdzie zatrudniony, w toku postępowania wskazywał na swoją trudną sytuację materialną. Okoliczności te prowadzą do wniosku, że w chwili zawarcia umowy o kredyt oskarżony obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej do działania w imieniu pokrzywdzonego banku co do swojej sytuacji materialnej i możliwości spłacenia kredytu oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wymaga również podkreślenia, iż, jak wynika z treści pisma z dnia 04 grudnia 2015 roku, oskarżony nie dokonał żadnej wpłaty na poczet należności wynikającej z umowy na zakup towarów i usług nr (...), ani też w żaden inny sposób nie naprawił wynikłej z tytułu niespłaconego kredytu szkody. Zaznaczyć również należy, że przestępstwo oszustwa popełnione zostało w chwili, gdy pokrzywdzony bank dokonał rozporządzenia swoim mieniem, a więc postawił środki pieniężne do dyspozycji oskarżonego tj. w dniu zawarcia umowy.

Nie ulega również wątpliwości, że czyn oskarżonego wyczerpał jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. Zgodnie bowiem z tym przepisem kto, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki

organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Oskarżony złożył nierzetelne pisemne oświadczenie o zatrudnieniu, a więc co do okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu. Nie ma również żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony uczynił to w celu uzyskania przedmiotowego kredytu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż oskarżony D. G. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu opisanego w art. 286 §1 k.k. i 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.. Oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu w ramach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 1 k.k. , albowiem dopuścił się jego popełnienia będąc uprzednio skazanym za przestępstwa podobne prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 października 2008r. w sprawie II K 476/08 r. za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętym następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 grudnia 2009 r., sygn. akt II K 590/08 i po odbyciu orzeczonej tym wyrokiem kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w okresie od 28 lutego 2010r. do 19 września 2011r.

Sąd ustalił, iż stopień zawinienia sprawcy jest znaczny. D. G.– osoba dojrzała, sprawna intelektualnie i funkcjonująca samodzielnie w życiu codziennym – bez wątplenia miał możliwość rozpoznania bezprawności swoich czynów. Jednak w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego działania po raz kolejny nie dał posłuchu obowiązującym normom prawnym, pomimo tego, że w ustalonych przez sąd konkretnych okolicznościach popełnienia ww. czynów zachodziła pełna wymagalność zgodnego z prawem zachowania. D. G. miał także świadomość swych uprzednich skazań. Zdaniem Sądu nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające winę czy też bezprawność popełnionych przez oskarżonego przestępstw czy też ją umniejszające.

Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, a także ich nagminność na terenie kraju. Podkreślenia w tym miejscu wymaga również, że szkoda wyrządzona przestępstwem nie została naprawiona. Okolicznością obciążającą oskarżonego jest także jego uprzednia karalność. D. G. był uprzednio wielokrotnie karany, w tym na kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony częściowo przyznał się do winy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności. Kara taka jest zdaniem sądu adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu i tak ukształtowany wyrok zdaniem Sądu spowoduje, że oskarżony zrozumie naganność swojego postępowania, co w konsekwencji na przyszłość spowoduje, że nie popełni on podobnego przestępstwa. Biorąc pod uwagę wcześniej wskazane okoliczności obciążające Sąd uznał, że w sprawie brak jest jakichkolwiek podstaw do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary.

Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw ku temu, aby wymierzyć oskarżonemu D. G. karę pozbawienia wolności z zastosowaniem instytucji, o której mowa w art. 69 § 1 i § 2 k.k. W ocenie Sądu, wobec oskarżonego brak było przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Jego dotychczasowe postępowanie, zwłaszcza w kontekście uprzedniej karalności i to za przestępstwa podobne, nie daje jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że oskarżony będzie przestrzegał obowiązującego porządku prawnego pomimo warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec niego kary. Tego rodzaju rozstrzygnięcie rodziłoby, zdaniem Sądu, skutek zupełnie przeciwny, a mianowicie utwierdzałoby oskarżonego w przekonaniu o bezkarności jego bezprawnych występów i motywowało do kontynuowania przestępczego procederu. W tej sytuacji, w ocenie Sądu, jedynie bezwzględna kara

pozbawienia wolności będzie w stanie osiągnąć wobec oskarżonego oczekiwane skutki w zakresie oddziaływania wychowawczego i zapobiegawczego. Tylko oddziaływanie na oskarżonego w warunkach izolacji więziennej skłoni go do głębszej refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem i pozwoli mu wyciągnąć w tym zakresie słuszne wnioski, co do tego, że popełnianie kolejnych przestępstw, pomimo wymierzanych wcześniej prawomocnymi wyrokami kar, wiąże się zawsze z negatywnymi skutkami dla ich sprawców, a warunkowe zawieszenie wykonania kary jest dobrodziejstwem wymiaru sprawiedliwości, a nie automatycznie stosowanym środkiem. Postawa oskarżonego nie daje podstaw do przyjęcia założenia, że będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa w przypadku gdyby orzeczono w stosunku do niego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony był już bowiem karany i to na bezwzględne kary pozbawienia wolności. Jednocześnie kara wymierzona oskarżonemu wyrobi w społeczeństwie przekonanie, że prawo własności jest wartością szczególnie chronioną przez państwo, a zamach na nie zawsze będzie się spotykał ze sprawiedliwą reakcją. Nadto również uzmysłowi konieczność przestrzegania orzeczeń sądowych.

Na mocy art. 63 § 1 k.k. sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary roku pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 25 listopada 2014 roku godz. 07:15 do 25 listopada 2014r. godz. 09:00, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Wobec stwierdzenia, iż oskarżony nie dokonał żadnej wpłaty wynikającej z umowy na zakup towarów i usług nr (...) z dnia 28 stycznia 2014r. Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank SA we W. kwoty 6 172,34 (sześć tysięcy sto siedemdziesiąt dwa złote 34/100) złotych.

Sąd orzekł także zwrot pokrzywdzonemu (...) Bank SA we W. dowodu rzeczowego w postaci umowy o kredyt nr (...), opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 65 akt pod poz. 1 na podstawie art. 230 § 2 kpk.

Na podst. art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 49, poz.223 z 1983 r. ze zm.) z uwagi na trudną sytuację materialną D. G., Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3, § 16 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 oraz z 2015 r. poz. 616 i 1079) w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. K. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy 24/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę z urzędu.